

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu A., zastúpeného Mgr. P., proti žalovanému V., **pobočka N.**, zastúpenému JUDr. E., **o zaplatenie 12 366,15 Sk s prísl.**, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 24. júna 2004 č. k. 15 Cob 119/2004-47, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Zámky rozsudkom zo dňa 12.2.2004 č. k. 14 Cb 179/03-22 zamietol žalobu a žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 1892 Sk.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, na odvolanie žalobcu rozsudkom zo dňa 24.6.2004 č. k. 15 Cob 119/2004-47 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, žalobcu zaviazal k náhrade trov konania voči žalovanému a súčasne pripustil proti rozsudku dovolanie podľa ustanovenia § 238 ods. 3 O.s.p., pretože v danej veci ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, a to z hľadiska procesného.

Žalobca podal proti rozsudku odvolacieho súdu, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 28.6.2006 sp. zn. 3 Obdo 30/2005 tak, že dovolanie odmietol pre jeho neprípustnosť.

Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom zo dňa 20.2.2008 č. k. I. ÚS 197/07-25 vyslovil, že Najvyšší súd Slovenskej republiky uzneseniami sp. zn. 4 Obdo 31/2005 z 28.6.2006, sp. zn. 1 Obdo 32/2005 z 28.6.2006, sp. zn. 3 Obdo 31/2005 z 28.6.2006 a sp. zn. 3 Obdo 30/2005 z 28.6.2006 porušil základné právo žalobcu na súdnu a inú ochranu podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, zrušil uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obdo 31/2005 z 28.6.2006, sp. zn. 1 Obdo 32/2005 z 28.6.2006, sp. zn. 3 Obdo 31/2005 z 28.6.2006 a sp. zn. 3 Obdo 30/2005 z 28.6.2006 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne uložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia v sume 10 633,84 Sk na účet jeho právneho zástupcu do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu. V odôvodnení uvedeného nálezu Ústavný súd konštatuje, že bolo povinnosťou najvyššieho súdu, ako dovolacieho súdu, aby sa náležite vyrovnal s tým, že žalobca napadol dovolaním rozhodnutie odvolacieho súdu v jeho právnej veci o zaplatenie 112 715,20 Sk. Najvyšší súd však na túto skutočnosť v odôvodnení svojho rozhodnutia bez akéhokoľvek zdôvodnenia nevzal zreteľ a svoju argumentáciu oprel výlučne o tvrdenie, že predmetom dovolaním napadnutého konania bolo iba zaplatenie nižších súm z pôvodne samostatných nárokov jednotlivo uplatnených žalobcom osobitnými žalobami, pričom tieto boli v súlade s § 112 ods. 1 O.s.p. na pojednávaní konanom 24.6.2004 krajským súdom spojené na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 15 Cob 119/2004.

Najvyšší súd Slovenskej republiky opätovne prejednal dovolanie žalobcu, proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 24.6.2004 č. k. 15 Cob 119/2004-47 a dospel k záveru, že je potrebné ho odmietnuť.

Po opätovnom preskúmaní dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že bolo podané včas a spĺňa náležitosti predpísané pre jeho podanie. Skúmal ďalej, či smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné a dospel k záveru, že táto podmienka splnená nie je. V zmysle ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, ak to zákon pripúšťa. Dôvody prípustnosti dovolania vymedzuje zákon v ustanovení § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., pričom dovolanie nepripúšťa v prípadoch uvedených v ustanovení § 238 ods. 4 a 5 O.s.p. Podľa ustanovenia § 238 ods. 5 O.s.p. dovolanie nie je

prípustné vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

Konania v obchodnej veci o peňažné plnenie v sume 12 366,15 Sk začalo na súde prvého stupňa dňa 17.4.2002. Nariadením vlády Slovenskej republiky č. 411/2001 Z.z. bola stanovená minimálna mzda vo výške 4920 Sk. Dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné, pretože predmet konania neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy v zmysle ustanovenia § 238 ods. 5 O.s.p. Pri vyriešení otázky, či v prípade, že odvolací súd spojí konanie o viacerých veciach na spoločné prejednanie podľa § 112 ods. 1 O.s.p., má byť z pohľadu § 238 ods. 5 O.s.p. považovaný za predmet odvolacieho rozhodnutia súčet peňažných plnení predmetov všetkých spojených vecí, alebo má byť hodnotený samostatne pre každú spojenú vec, vychádzal Najvyšší súd Slovenskej republiky z názoru, že aj po spojení vecí treba vychádzať samostatne z predmetu každej spojenej veci. Spojenie vecí podľa § 112 ods. 1 O.s.p. je iba technickým opatrením súdu sledujúcim hospodárnosť konania, ktoré nemá vplyv na procesné práva účastníkov a nemení ich postavenie. Nemení sa tiež ani predmet konania v jednotlivých spojených veciach, ani ich charakter. Prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu, proti ktorému inak dovolanie nie je prípustné, preto nemôže byť založená len tým, že prejednávaná vec bude spojená s inými vecami. Najvyšší súd Slovenskej republiky tiež konštatuje, že prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu, proti ktorému inak dovolanie nie je prípustné, nemôže byť založená ani tým, že odvolací súd vo svojom potvrdzujúcom rozsudku pripustí dovolanie v zmysle ustanovenia § 238 ods. 3 O.s.p.

Keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil ani vady podľa § 237 O.s.p., dovolanie žalobcu s poukazom na ustanovenie § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s ustanovením § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol.

Žalovanému v dovolacom konaní trovy nevznikli, preto mu ich náhradu súd nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 30. júna 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu